

ת"פ 6054/08/19 - מדינת ישראל נגד סקר אבו סרחאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 6054-08-19 מדינת ישראל נ' אבו סרחאן

לפני בעניין:	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מתביעות י-ם
נגד הנאשם	סקר אבו סרחאן ע"י ב"כ עו"ד עיסא מוחמדיה	

גזר דין

- (1) הנאשם הורשע ביום 27.2.2022, לאחר שמיעת עדויות, בביצוע איומים, עבירה לפי סעיף 192 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
- (2) לפי האישום וכפי שהוכח במשפט, בתאריך 19.3.2019, בשעה 02:50 לערך, שלח הנאשם באמצעות הטלפון הנייד שלו מסרון באמצעות יישומון הווצ-אפ לטלפון הנייד של השוטר א.ב. (להלן: "המתלונן"), ובו סרטון וידאו שמציג את דגל ישראל וברקע נשמעות בשפה הערבית קריאות למלחמה. מיד לאחר שליחת הסרטון, שלח הנאשם למתלונן שני מסרונים נוספים: "אני אחכה לך" ו-"אני אהרוג אותך".
- (3) בדיון מיום 10.4.2022 טענו הצדדים לעונש. בתום הדיון, ולאחר שצינתי כי אין בכך קביעת כל עמדה, הוריתי על הזמנת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר (שב"ס). חוות דעת כאמור נתקבלה ביום 10.8.2022 ולפיה הנאשם נמצא מתאים לעבודות שירות.

תמצית טענות הצדדים

- (4) המאשימה טוענת בין השאר, כי לנוכח הפגיעה החמורה בערכים המוגנים שבעבירה, על בית המשפט להגן על השוטרים שממלאים את תפקידם מפני אלימות פיזית ומילולית, זאת באמצעות ענישה מוחשית. המאשימה גורסת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר ועד מעל שנת מאסר. מעשי הנאשם חמורים, איומים מפורשים על שוטר על רקע תפקידו. החומרה מתבטאת בהיכרות המוקדמת ביניהם, בתכנון ובמחשבה על שליחת האיומים. אלה השפיעו על חייו האישיים של השוטר והוא הוגדר כשוטר מאוים, הוצמד לו מאבטח למשך תקופה

ובוצעו סיורים סביב ביתו. בנסיבות, יש למקם את הנאשם באמצע המתחם ולגזור עליו עונש שלא יפחת משישה חודשי מאסר בפועל, פיצוי לשוטר, מאסר על תנאי, התחייבות וקנס.

(5) הנאשם - באמצעות בא-כוחו עו"ד ע' מוחמד - טוען מנגד, בין השאר, כי אין כל פרופורציה בין העמדה העונשית של המאשימה לבין העבירה בה הורשע הנאשם. לא ברור הקשר בין הנאשם לשוטר ולא ידועות הנסיבות שהביאו אותו לביצוע העבירה. המאשימה לא גילתה ראיות שהיו יכולות לתמוך בגרסת הנאשם. הסרטון שהופץ היה ויראלי ואין לזה קשר למתלונן. לגבי המסרונים הכתובים, הם אינם איומים ברף הגבוה מדובר במילים בלבד שנשלחו באופן חד פעמי. הסניגור טוען גם כי יש להתחשב בכך שעברו מאז שלוש שנים וכי הנאשם לא נעצר מיד אלא מספר שבועות לאחר מכן. האיומים לא מומשו. לפי ההגנה, מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי ויכול להגיע למאסר בפועל. הנאשם נשוי ואב משפחה. הוא עובד לפרנסתו בעבודות בניה, כך שהטלת עבודות שירות עליו משמעה פיטוריו וגרימה "לחורבן" כלכלי. לעניין הקנס, אין כל הוכחה לטענות המאשימה בדבר עלויות לאבטחת המתלונן. בנוסף אין מקום לפסיקת פיצוי לשוטר. ההגנה גורסת כי העונש ההולם הוא מאסר על תנאי בלבד.

(6) לנאשם ניתנה ההזדמנות לומר את דברו אך נראה כי הסתפק בטיעוני בא-כוחו (ש' 30, ע' 19).

דיון והכרעה

(7) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. לפי סעיף 40ג(א), לקביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט "יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט", ולפי סעיף 40ג(ב) "בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה...".

(8) הערכים המוגנים ביחס לעבירת האיומים, הם שמירה על שלווה נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין, על שלמות הגוף, הרכוש, וזה נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט (ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373 (1989); רע"פ 8736/15 בר נ' מדינת ישראל (17.1.2018)). שעה שמדובר באיומים על עובד ציבור ובזיקה לתפקידו, יש ליתן את הדעת לערכים המוגנים ביתר שאת מאחר ומעשה האיום קרוב לוודאי שהוא נועד להשפיע על אותו עובד מאוים במילוי תפקידו ובקבלת החלטותיו. יש לאפשר את ההגנה לעובד הציבור למלא את תפקידו ללא מורא. ברע"פ 1922/11 רחמימוב נ' מדינת ישראל (17.3.2011) עמד בית המשפט העליון על חומרת עבירת האיומים בכגון-דא ועל הצורך בענישה מרתיעה, בזו הלשון:

"הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו ויראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (לא

פורסם, 8.3.1988)). בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם (רע"פ 2660/05 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 13.8.2008)). על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים (רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל (14.6.2007))

(9) ובהקשר של שוטרים, בע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' מוסא (20.9.2010), נאמרו הדברים הבאים:

"שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונו האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבורי, ועלולים אנו להתדרדר לאותו מצב טבעי ממנו ביקשנו לצאת באמצעות ה"חוזה" או ה"אמנה" החברתית המטפורית שנכרתה בין המדינה לבין האזרחים המתגוררים בה, שבמסגרתה מסרו לה האזרחים מרצונם את הסמכות לשלול חירויות ולעשות שימוש בכוח כופה, בין היתר, לשם הבטחת הגנתם וביטחונם ושמירה על קניינם, וזאת גם באמצעות המשטרה...". ...הציבור נותן את מבטחו בשוטרי משטרת ישראל, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים"

(10) נסיבות ביצוע העבירה: כאמור, הנאשם שלח בשעת לפנות בוקר 3 מסרונים. הראשון - סרטון בליווי כיתוב "אימוג'י" של אצבע משולשת במספר פעמים. מדובר בסרטון קצר ובו מופיע דגל ישראל למשך כל הסרטון וברקע נשמעות קריאות בערבית כנגד נשיא ארה"ב לשעבר דונלד טרמפ ואיום לצאת למלחמה; השני - המשפט "אני אחכה לך"; והשלישי - המשפט "אני אהרוג אותך". ללא ספק, המסרונים הכתובים הם בעלי תוכן מאיים. אשר לסרטון, כשלעצמו, אינו בעל תוכן מאיים. ואולם, על רקע נסיבות ההיכרות הקצרה בין הנאשם לבין המתלונן כפי שגרס לכך הנאשם בהגנתו ועל רקע היותו של המתלונן שוטר, כפי שקבעתי בהכרעת הדין, יש בצירוף של כל המסרונים כדי לבסס את הזיקה הישירה והמפורשת בין הסרטון לבין האיומים המפורשים.

(11) האיומים אם כן נשלחו למתלונן בזיקה לתפקידו ולא נראה שמדובר במסרונים תועים. עקב האיומים, המתלונן הוגדר כשוטר מאיום ובתוך כך בוצעו סיורים בניידות סביב ביתו והוצמד לו מאבטח לתקופה מסוימת.

(12) בעיניי מדובר בנסיבות חמורות. המסרונים לא נשלחו למתלונן עקב אירוע שהתרחש זה עתה ובו למשל התלהטו הרוחות ודברים נאמרו בעידא דריתחא (כפי שקרה בחלק ניכר מהמקרים שנדונו בפסיקה ועניינם איומים על שוטרים תוך ועקב מילוי תפקידם על רקע חיכוך שנוצר בין הצדדים). הדברים אף לא נאמרו על-ידי הנאשם במסגרת טיפולית כלשהי. אלא הם נשלחו למתלונן לאחר תקופה שלא היה קשר ביניהם, ולא רק. הם נשלחו בשעה שלוש לפנות בוקר, נסיבה שיש בה להעצים את נופך ההפחדה הגלום באיומים. באותה נשימה ושלא ישתמע מדבריי חלילה כי מותר לאיים בנסיבות מסוימות, הרי מובהר למען הסר כל ספק - אסור לאיים! לצד זאת, אך טבעי כי מכלול הנסיבות של אמירת הדברים, לרבות הקשרם, תוכנם ועוד, נשקלים בהידרשו של בית המשפט לסוגיה דנן וככל שהם עולים מחומר הראיות.

(13) מדיניות הענישה הנוהגת, לאחר בחינת פסיקה שדנה בעבירת האיומים, בכלל זה, כלפי עובדי ציבור, נראה כי מנעד הענישה ההולמת הוא רחב ונע בין מאסר מותנה (לעתים בצירוף שירות לתועלת הציבור) ועד 8 חודשי מאסר בפועל (ולעתים אף למעלה מכך), לצד ענישה נלווית. ראו והשוו עם הפסיקה דנן בשינויים המחויבים כמובן:

רע"פ 4475/21 ואשח' נ' מדינת ישראל (28.7.2021) - איומים על מוקדנית במשטרה;

רע"פ 3057/18 פלדמן נ' מדינת ישראל (20.6.2018) - איומים על עו"ס;

רע"פ 4935/17 סימנדיוב נ' מדינת ישראל (24.8.2017) - בין היתר איומים על סוהר;

רע"פ 8062/13 מרזק נ' מדינת ישראל (27.11.2013) - איומים על שוטר;

רע"פ 9057/12 מצרי נ' מדינת ישראל (4.3.2013) - איומים על שוטר;

רע"פ 8253/11 נרייה נ' מדינת ישראל (4.12.2011) - בין היתר איומים על עו"ס;

ת.פ. (שלום קר') 43502-07-20 מדינת ישראל נ' ונונו (6.2.2022) - איומים על שוטר;

ת.פ. (שלום י-ם) 2534-09-19 מ"י נ' עבד אלרחמן (17.2.2021) - איומים על שוטר;

ת.פ. (שלום רמ') 57182-11-18 מ"י נ' גאנם - איומים על עובדות עירייה (2.8.2020).

(14) בשקלול של מכלול הנסיבות מעמיד את מתחם הענישה בעניינו של הנאשם על מאסר מותנה לצד ענישה נלווית ברף התחתון, וברף העליון ארבעה חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

(15) נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ומיקום הנאשם במתחם: לקולת העונש יש לזקוף את העובדה לפיה הנאשם נעדר עבר פלילי, גילו הצעיר (בן 25), היותו נשוי ואב לילדים קטנים, וגם את חלופת התקופה מביצוע המעשה ועד היום (חלפו כ-3.5 שנים). עוד לקולת העונש אני זוקף גם את העובדה לפיה דובר על מסרונים בודדים והמקרה הוא חד-פעמי. אכן, הנאשם לא נעצר מיד אלא רק לאחר שבועיים.

(16) בקביעת העונש נתתי את דעתי לכך שהנאשם כבר נעצר למספר ימים במסגרת החקירה מושא הליך זה. מן העבר האחר, נתתי את דעתי לכך שהנאשם לא נטל אחריות על מעשהו, בפרט, לא הביע כל חרטה התנצלות גם לאחר שהורשע. בשקלול של כל האמור, אני סבור כי יש למקם את הנאשם בתוך השליש התחתון של המתחם.

תוצאה

(17) לאור האמור משית על הנאשם את העונשים הבאים:

- (א) שלושים יום מאסר שירוצו בעבודות שירות, הכל כמפורט בחוות הדעת של הממונה מיום 11.9.2022. תחילת ריצוי העונש ביום 27.10.2022. מוזהר הנאשם, כי אם לא יקיים את הוראות הממונה כלשון וכמשמען או יפר את תנאי עבודות השירות, הוא ירצה את יתרת מאסרו מאחורי סורג ובריח.
- (ב) שלושה חודשי מאסר ככל שהנאשם יעבוד עבירת אלימות או איומים תוך שנתיים מהיום.
- (ג) הנאשם יפצה את המתלונן סך 750 ₪ וזאת עד יום 22.10.2022.
- (ד) משית על הנאשם קנס בסך 1,000 ₪ שישולם עד יום 22.11.2022.

(18) ככל שלא יקבל הנחיה אחרת, הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה, ביום 27.10.2022 בשעה 08:00, במשרדי הממונה: יחידת ברקאי, עבודות שירות, שלוחת דרום, סמוך לכלא באר-שבע (טלפון 074-7831218; פקס 08-9193006).

(19) על הנאשם לשלם את הפיצוי וחוב הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

המזכירות - להודיע לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ניתן היום, כ"ו אלול תשפ"ב, 22 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.